

Главенство любові

Весь Космос й Бог живуть Любов'ю,
Й нас всіх в Любові Бог створив,
Й те все відомо, й те не нове,
Але ж все йде лиш до кривавих жнив,

В яких все те, що не від Бога,
А від людей, в яких любов
Геть зникла, й вся у них дорога
В розпутстві й бузувірстві, й кров

Вони всі ллють в віках, й морями,
Й плодять таких же, як самі,
Й нема ж любові в них, й від мами,
Тому й всі наслідки сумні.

І материнство в них, й батьківство -
Теж без любові, просто так,
В тім – скотство, гірше все від свинства,
Та все й живе в тім неборак.

Де ж людяність людська в тих людях?
Бо зовні ж - люди ніби, й всі,
Любові в них нема й не буде,
Й причина в тім й перед усім

В тих, в кому ще нема главенства
Любові у житті, й до всіх,
Її й у всьому верховенства
Не може й бути, в них успіх.

Той успіх, у яким лиш люди
З людьми у всім, і для людей,
Й до всіх й до себе не іуди -
Лиш ті й такі пожнуть весь цей

Врожай з любов'ю, а не з кров'ю,
Бо й сіяли ж вони любов,
Від Бога й з Богом в них голоблі,
Й в кожному житті в тім - знов і знов

Вони все вище, й тільки з Світлом
Самі йшли, й всіх других вели,
В них всі тіла – то ж й Бога житло,
Й вони ні в чім не підвели

І Бога, й людство, й самих себе,
Й найголовніша в них – любов!
Те для землі в них і для неба,
І мудрість й совість з ними. Й знов

Вони любові присягнули
В житті, з життям і для життя.
Від Шамбали той глас всі чули,
Що дав Христос, як напуття.

Він був сама Любов, й від Бога,
Тому й для нас Він Богом став,
Про те все дасть нам Агні Йога,
Хто з Світлом йде, - той й сам вже взяв.